

Ηράκλειο, 14-7-2020

Ερώτηση
Προς τον κ. Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Θέμα: Ανάγκη αποζημιώσεων και τροποποίησης του κανονισμού αιτείται ο Σύνδεσμος Ελαιοκομικών Δήμων Κρήτης

Σε επιστολή που λάβαμε από το Σύνδεσμο Ελαιοκομικών Δήμων Κρήτης ενημερωθήκαμε για τις πρόσφατες σημαντικές ζημίες που προκλήθηκαν στην ερχόμενη ελαιοπαραγωγή από τους ασυνήθιστους καύσωνες που σημειώθηκαν κατά τον μήνα Μάιο σε διάφορες περιοχές της Κρήτης και τις πρόσφατες εξαγγελίες ότι «το Υπουργείο σας επεξεργάζεται αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο που διέπει την λειτουργία του ΕΛΓΑ»,

Ο Σύνδεσμος στην επιστολή θέτει ορισμένα σχετικά ζητήματα, προς εξέταση.

Αναφέρει ότι η ελαιοκαλλιέργεια στην Κρήτη, αποτελεί διαχρονικά έναν από τους βασικούς πυλώνες της οικονομίας και απασχόλησης του νησιού, και δέχεται τα τελευταία χρόνια αλλεπάλληλα ισχυρά πλήγματα από διάφορες ακραίες καιρικές, αγρονομικές και εμπορικές συνθήκες, με συνέπεια να οδεύει σε μη αντιστρεπτή κατάρρευση.

Επίσης, είναι γνωστές οι περσινές ποσοτικές και ποιοτικές απώλειες που προκλήθηκαν στην ελαιοπαραγωγή του νησιού από ασυνήθιστες δακοπροσβολές, ζημιώνοντας πάνω από 100 εκατ.€ τους ελαιοπαραγωγούς και άλλους εμπλεκόμενους επαγγελματικούς κλάδους του νησιού.

Τονίζουν ότι τις απώλειες αυτές ακολούθησαν πρόσφατα νέες, ευτυχώς μικρότερες, στην ελαιοπαραγωγή της ερχομένης περιόδου, που προκληθήκαν από καύσωνες (ασυνήθιστα υψηλές θερμοκρασίες) που έπληξαν αρκετές περιοχές του νησιού κατά το πενθήμερο 15-19 Μαΐου 2020, βρίσκοντας πολλούς ελαιώνες στην ευαίσθητη περίοδο της άνθησης- καρπόδεσης.

Επίσης αναφέρουν ότι, ενώ οι αποζημιώσεις από τις περσινές δακοπροσβολές, παρά τις καλές προθέσεις, εξακολουθούν να βραδύνουν αλλά και να ευρίσκονται υπό την αίρεση Κοινοτικών εγκρίσεων, δυστυχώς και οι αποζημιώσεις από τους καύσωνες μέσω του ΕΛΓΑ φαίνονται να ευρίσκονται υπό την αίρεση και ερμηνεία ακατανόητων επιστημονικά και άδικων προβλέψεων του ισχύοντος Κανονισμού του (Απ.157502/27-7-2011) αφού σύμφωνα με το άρθρο 6, παρ.4. δεν καλύπτει ασφαλιστικά τις « ζημιές που προξενούνται από τα καλυπτόμενα ασφαλιστικά ζημιογόνα αίτια, εκτός του παγετού, στα καρποφόρα δέντρα, πριν από το δέσιμο του καρπού».

Ακόμα τονίζουν ότι, οι φετινές ζημιές, όπως και οι τεράστιες που έγιναν από καύσωνες το 2013/14 και το 2016/17, συνέπεσαν χρονικά με τα ευαίσθητα για την ελαιοπαραγωγή στάδια της άνθησης – καρπόδεσης, τα οποία είναι γνωστό σε όλους ότι ακόμα και στο ίδιο δέντρο, εξελίσσονται παράλληλα και μπορούν να διαρκέσουν από 15-30 ημέρες. Έτσι, παρέχεται η δυνατότητα από την πλευρά του ΕΛΓΑ της κατεκτίμηση υπαγωγής της πραγματοποίησης των ζημιών στο στάδιο «πριν από το δέσιμο του καρπού» που αναφέρει ο Κανονισμός και στον αποκλεισμό των πληγέντων από αποζημιώσεις.

Σημειώνουν ότι, όπως και με παλαιότερα υπομνήματα του ΣΕΔΗΚ (αρ.πρ.34/15-07-2013) έχουν τεκμηριώσει ότι η πρόβλεψη αυτή δεν έχει ούτε επιστημονική, ούτε λογική, ούτε ηθική βάση. Συγκεκριμένα αναφέρουν ότι δεν έχει επιστημονική βάση γιατί δεν υπάρχει καμιά επιστημονική τεκμηρίωση ότι, η ξήρανση ανθέων και μικρών καρπών από έντονη αφυδάτωση που προκαλείται από ασυνήθιστα υψηλές θερμοκρασίες συνοδευόμενες και από ξηρούς νότιους ανέμους, μπορεί να αποτραπεί με καλλιεργητικές παρεμβάσεις των παραγωγών. Επομένως αποτελεί περίπτωση που πρέπει να υπαχθεί στα αποζημιώσιμα αίτια.

Όμως δεν έχει ούτε λογική βάση αφού ζημιές στα ίδια βλαστικά στάδια (προ της καρπόδεσης) όταν προκαλούνται από παγετό καλύπτονται ασφαλιστικά.

Αλλά δεν έχει ούτε ηθική βάση όταν είναι γνωστό ότι οι ελαιοκαλλιεργητές, ενώ με τις εισφορές που καταβάλλουν ανελλιπώς μέσω των επιδοτήσεων, καλύπτουν ένα σημαντικό μέρος του προϋπολογισμού του ΕΛΓΑ, σχεδόν ποτέ δεν τυγχάνουν αποζημιώσεων.

Τέλος τονίζουν την ανάγκη αποζημιώσεων και τροποποίησης του κανονισμού με βάση τα προαναφερθέντα, προτείνουν ότι πρέπει να δρομολογηθούν τα εξής:

(α) Άμεση έναρξη διαδικασιών χορήγησης αποζημιώσεων από τον ΕΛΓΑ για τις ζημιές στην ελαιοπαραγωγή από καύσωνες που προκλήθηκαν κατά ή μετά την καρπόδεση και όχι Κρατικές Οικονομικές Ενισχύσεις (ΠΣΕΑ) οι οποίες εκτός του ότι είναι αβέβαιες, συνήθως παρέχονται κατόπιν εορτής μετά από 2-3 χρόνια, ενώ οι αγρότες τις έχουν άμεσα ανάγκη.

(β) Τροποποίηση του Κανονισμού του ΕΛΓΑ ώστε να καλύπτει όλες τις ζημιές από καιρικά αίτια οι οποίες δεν μπορούν να προληφθούν ή αποτραπούν από τους παραγωγούς,

Ειδικότερα, για τις ζημιές από καύσωνες πρέπει να ισχύουν ότι και για τις ζημιές από παγετούς με σχετική τροποποίηση του Κανονισμού στο άρθρο 6 παρ. 4 .

Επίσης, στο άρθρο 3, παρ.8 ε, θα πρέπει να απαλειφθεί η προϋπόθεση του χαρακτηρισμού ως ζημιών από καύσωνες εκείνων που συμβαίνουν «από καταγεγραμμένες θερμοκρασίες άνω 40ο». Κι αυτό γιατί δεν υπάρχει καμιά επιστημονική τεκμηρίωση ότι ζημιές από καύσωνες συμβαίνουν μόνο υπό θερμοκρασίες άνω των 40ο, αφού είναι γνωστό ότι ζημιές από αφυδάτωση ανθέων η καρπών μπορούν να συμβούν και υπό χαμηλότερες θερμοκρασίες εάν αυτές συνοδεύονται απο ξηρούς θερμούς ανέμους.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Προτίθεται η κυβέρνηση να ικανοποιήσει τα αιτήματα του συνδέσμου; και με ποιους τρόπους;

Ο ερωτών βουλευτής

Γεώργιος Λογιάδης